

Παρακλητικός Κανόνας νεοφανών μαρτύρων Αγίου Ραφαήλ, Νικόλαου και Ειρήνης

/ [Γενικά](#)

Image not found or type unknown

Ευλογήσαντος του Ιερέως, το Κύριε εισάκουσον, μεθ' ό το Θεός Κύριος και το εξής:

Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τη των μαρτύρων θαυμαστή προστασία, τωνεν θερμή ημίν αρτίως φανέντων, από ψυχής προσπέσωμεν κραυγάζοντες. Ραφαήλ μακάριε, και Νικόλαε θείε, και Ειρήνη πάνσεμνε, πάσης ρύσασθε βλάβης και αναγκών και πάσης απειλής, τους τη πρεσβεία υμών καταφεύγοντας.

Δ ό ξ α Πατρί...,

Εν Λέσβω αθλήσαντες, υπέρ Χριστού του Θεού, αυτην ηγιάσατε τη των λειψάνων υμών, ευρέσει μακάριοι. όθεν υμάς τιμώνεν, Ραφαήλ θεοφόρε, άμα συν Νικολάω και παρθένω Ειρήνη, ως θείους ημών προστάτας, και πρέσβεις προς Κύριον.

και Ν ύ ν και αεί....

Ου σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι. ει μη γαρ συ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο, εκ τοσούτων κινδύνων; τις δε

διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; ουκ αποστώμεν, Δέσποινα εκ σου, σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ο Ν΄ ψαλμός και ο κανών ου η ακροστιχίς.
“Σκέπη ημών εστέ Αθλοφόροι Γερασίμου”.

Ω δ ή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Άγιοι του Θεού, πρεσβεύσατε υπέρ ημών.

Συνόντες Μαρτύρων θείοις χοροίς, Ραφαήλ παμμάκαρ, και Νικόλαε ιερέ, άμα συν Ειρήνη δυσωπείτε, πολυειδών ημάς ρύεσθαι θλίψεων.

Κευθμώνων ως ώφθη από της γης, το θείον σου σκήνος, αγιάζει τους ευσεβείς. αλλ΄ ω Ραφαήλ θαυματοφόρε, αγιασμόν ημίν δίδου και λύτρωσιν.

Δ ό ξ α Πατρί...,

Εφάνησαν άνθη ως νοητά, υμών τα οστέα, ων η χάρις η μυστική, Νικόλαε άμα και Ειρήνη, την δυσωδίαν διώκει των θλίψεων.

και Ν ύ ν. Θεοτοκίον.

Πηγή ευσπλαχνίας της θεϊκής, βλύσον μοι Παρθένε, σωτηρίας τον γλυκασμόν. και λύσον πικρίαν της ψυχής μου, ήν των παθών μου το πλήθος ενέσταξε.

Ω δ ή γ΄. Ουρανίας αψίδος.

Η πλουσία σου χάρις, παρά Θεού Άγιε, πάσι θαυμαστώς ενεργούσα, νέμει τα κρείττονα. διό τοις σπεύδουσιν, ω Ραφαήλ τη ση σκέπη, δίδου τα ιάματα, ψυχής και σώματος.

Ηθληκότες νομίμως, υπέρ Χριστού Μάρτυρες, πάσης ανομίας και βλάβης, του πολεμήτορος, ημάς λυτρώσασθε, συν Νικολάω Ειρήνη, ταις προς τον Οικτίρμονα υμών δεήσεσι.

Δ ό ξ α.

Μυστηρίων ενθέων, ως αληθώς έκβασις, γέγονεν υμών εν τω κόσμω, η αποκάλυψις, ω Ραφαήλ ιερέ, συν Νικολάω Ειρήνη. όθεν ημίν νείματε, φόβον τον ένθεον.

και Ν ύ ν.

Θεοτοκίον.

Ως περίδοξος θρόνος, και φωταυγές σκήνωμα, του παμβασιλέως της δόξης, και Παντοκράτορος, κόρη πανάμωμε, σκεύος φωτός αγνού βίου, την ψυχήν μου ποίησον, ως αν σωθήσωμαι.

Διάσωσον, ω Ραφαήλ και Νικόλαε και Ειρήνη, τους εν πίστει υμίν προστρέχοντας Άγιοι, από παντοίων κινδύνων και νοσημάτων.

Επίβλεψον εν ευμενεία....

Αίτησις και το Κ ά θ ι σ μ α Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμή.

Προστάται ημών, αρτίως ανεδείχθητε, και πάσι πιστοίς, φαινόμενοι παρέχετε, παραδόξως όψει, τα αιτήματα Άγιοι πάντοτε. δια τούτο υμνούμεν υμάς, σοφέ Ραφαήλ τε και Νικόλαε.

Ω δ ή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Νοσημάτων απάλλαξον, Πάτερ Ραφαήλ, και πάσης κακώσεως, αοράτω επισκέψει σου, τους το σον φωνούντας μέγα όνομα.

Εκλυτρούμενοι φάνητε, της του αοράτου εχθρού επιθέσεως, ω Ειρήνη και Νικόλαε, τους ειλικρινώς υμίν προστρέχοντας.

Δ ό ξ α

Σωτηριάν αιτήσασθε, την κατά ψυχήν και σώμα τοις σπεύδουσι, Ραφαήλ τε και Νικόλαε, και Ειρήνη πάσιν υμίν Άγιοι.

και Ν ύ ν.

Θεοτοκίον.

Της ψυχής μου τα τραύματα, ίασαι Παρθένε τη ση χρηστότητι, και υγείαν την κατ' άμφω μοι, και πταισμάτων αίτει την συγχώρησιν.

Ω δ ή ε'. Φώτισον ημάς.

Ειδον σε πολλοί, και χαράς πολλής επλήσθησαν. χαροποίησον ουν Πάτερ και ημών, την ζωήν λελυπημένην πικραίς θλίψεσι.

Άκουσον ημών, της φωνής θείε Νικόλαε, και παράσχου ω Ειρήνη θαυμαστή, τη ζωή ημών ειρήνην αστασίαστον.

Δ ό ξ α

Θείοι Αθληταί, Ραφαήλ τε και Νικόλαε, και Ειρήνη των Λεσβίων η χαρά, λυπηρών ημάς, λυτρούσθε περιστάσεων.

και Ν ύ ν.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι ημάς, Θεοτόκε. Αειπάρθενε, μανιώδους του εχθρού επιφοράς, καθ' ημών αεί ως λέοντος σφαδάζοντος.

Ω δ ή στ'. Την δέησιν εκχεώ.

Οράσει, και πολλαίς θεωρίαις, τοις πιστοίς εμφανιζόμενος μάκαρ, των κεκρυμμένων την γνώσιν εκφαίνεις, αλλά και νυν μυστικώς επιφάνηθι, Οσιομάρτυς Ραφαήλ, και παράσχου ημίν τα αιτήματα.

Φανέντες, ως εξ αδύτων τω κόσμω, υπό γην χρόνοις πολλοίς κεκρυμμένοι, της του

Θεού ευσπλαγχνίας τον πλούτον, πρεσβευτικώς τοις ανθρώποις παρέχετε, Νικόλαε μάρτυς στερρέ, και Ειρήνη σεμνή καλλιπάρθενε.

Δ ό ξ α

Οι νέοι, της Εκκλησίας φωστήρες, οι αθλήσει αριστεύσαντες πάλαι, ο Ραφαήλ ο σοφός θεηγόρος, και συν Ειρήνη ο θείος Νικόλαος, επιστασίαις ταις υμών, των εν βίω δεινών ημάς ρύσασθε.

και Ν ύ ν.

Θεοτοκίον.

Ρυσθήναι με, των παθών της κακίας, και απάσης του εχθρού κακουργίας, τη ση ευδόκησον Κόρη πρεσβεία, προς τον Υιόν και Θεόν σου και Κύριον, και δίδου μοι ως αγαθή, μετανοίας σωτήριον δάκρυον.

Διάσωσον, ω Ραφαήλ και Νικόλαε και Ειρήνη, τους εν πίστει υμίν προστρέχοντας Άγιοι, από παντοίων κινδύνων και νοσημάτων.

Άχραντε, η δια λόγου...

Αίτησις και το Κ ο ν τ ά κ ι ο ν.

Ήχος β'. Τοις των αιμάτων σου ρείθροις.

Ως αντιλήπτορες πάντων θερμότατοι, ω Ραφαήλ και θεόφρον Νικόλαε, αεί βοηθείτε τοις πάσχουσι, και των παθών τας οδύνας κουφίζετε, υμών ταχιναίς αντιλήψεσι.

Π ρ ο κ ε ί μ ε ν ο ν.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού.

Στίχ. Τοις Αγίοις τοις εν τη γη...

Ευαγγέλιον κατά Λουκάν.

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς. προσέχετε από των ανθρώπων. επιβαλούσι γαρ εφ' υμάς τας χείρας αυτών και διώξουσι, παραδιδόντες εις συναγωγάς και φυλακάς, αγομένους επί βασιλείς και ηγεμόνας ένεκεν του ονόματός μου. αποβήσεται δε υμίν εις μαρτύριον. Θέσθε ούν εις τας καρδίας υμών μη προμελετάν απολογηθήναι. εγώ γαρ δώσω ημίν στόμα και σοφίαν, η ου δυνήσονται αντειπείν ουδέ αντιστήναι πάντες οι αντικείμενοι υμίν. Παραδοθήσεσθε δε και υπό γονέων και συγγενών και φίλων και φίλων και αδελφών, και θανατώσουσι εξ υμών, και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων δια το όνομά μου. και θριξ εκ της κεφαλής υμών ου μη απόληται. εν τη υπομονή κτήσασθε τας ψυχάς υμών.

Δ ό ξ α.

Ταις των Αθλοφόρων...

Κ α ι ν ύ ν.

Ταις της Θεοτόκου...

Π ρ ο σ ό μ ο ι ο ν .

Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου...

Άστρα ως νεόφωτα, τη του Χριστού Εκκλησία, εκ της Λέσβου λάμπαντες, πάντας καταυγάζετε εν τοις θαύμασι, Ραφαήλ μέγιστε, συν τω Νικολάω, και Ειρήνη καλλιπάρθενε, και διαλύετε, την των παθημάτων σκοτόμαιναν, πιστοίς επιφαινόμενοι, πλήρεις συμπαθείας και χάριτος. όθεν εκβοώμεν. εν πάση τη ζωή ημών σοφοί, μη διαλίπητε σκέποντες, πάσης περιστάσεως.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου...

Ω δ ή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Οι την σην κατιδόντες, Ραφαήλ θεοφόρε θέαν ουράνιον, εδέξαντο εκ ταύτης, φως θείας ευφροσύνης. δος καμοί ουν μακάριε, της βοηθείας της σης, τας σωτηρίους δόσεις.

Ιατρεύειν τα πάθη, των ψυχών και σωμάτων ημών μη παύσησθε, Νικόλαε τρισμάκαρ, και πάνσεμνε Ειρήνη, και διδόναι εκάστοτε, απαλλαγήν των δεινών, και αναγκών την λύσιν.

Δ ό ξ α

Γνωρισθέντες τω κόσμω, ως γνωστοί τω Κυρίω πάλαι τυγχάνοντες, λαμπρώς θαυματουργείτε, προφθάνοντες ταχέως, Ραφαήλ και Νικόλαε, τους προσιόντας θερμώς, υμών τη προστασία.

και Ν ύ ν .

Θεοτοκίον.

Εξ αχράντου γαστρός σου, προελθών ο των όλων Θεός και Κύριος, μορφή τη ανθρωπίνη, προστάτιν σε δεικνύει, παντός κόσμου Πανάμωμε. όθεν εκ πάσης ημάς, απάλλαξον ανάγκης.

Ω δ ή η'. Τον Βασιλέα.

Ρώσιν παράσχου, και την κατ'άμφω υγείαν, τοις προστρέχουσι τοις θείοις σου λειψάνοις, Ραφαήλ παμμάκαρ, και σε υμνολογούσι.

Άλυπον βίον, εν αληθεί ευπραγία, καταξίωσον ημάς πιστώσ ανύειν, ταις σαις ικεσίαις, Νικόλαε θεόφρον.

Δ ό ξ α

Σθένος μοι δίδου, εν ταις του βίου ανάγκαις, και παράκλησιν εν πάσαις αθυμίαις, ω τριάς αγία, νεοφανών Μαρτύρων.

και Ν ύ ν .

Θεοτοκίον.

Ίασαι Κόρη, την θλιβομένην ψυχήν μου, και θεράπευσον του σώματος το άλγος, τη συμπαθεστάτη, προνοία σου Παρθένε.

Ω δ ή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μεγάλων χαρισμάτων, κατηξιωμένος, παρά Χριστού Ραφαήλ ιερώτατε, μέγας προστάτης εδείχθης ημών και στήριγμα.

Οι Μάρτυρες Κυρίου, οι δεδοξασμένοι, συν Νικολάω Ειρήνη θεόνομφε, της των παθών αδοξίας υμας λυτρώσασθε.

Δ ό ξ α

Υψόθεν αοράτως, σκέπετε απαύστως, ω Ραφαήλ ιερέ και Νικόλαε, συν Ειρήνη τους πίστει υμάς γεραίροντας.

και Ν ύ ν.

Θεοτοκίον.

Υμνούμεν σου την χάριν, Κεχαριτωμένη. ότι ημάς διασώζεις εκάστοτε, και ασφαλώς κατευθύνεις προς θείον θέλημα.

Το Άξιόν εστι και τα μεγαλυνάρια.

Χαίροις της Ιθάκης θείος βλαστός, Ραφαήλ τρισμάκαρ, και της Λέσβου ο αρωγός. χαίροις διακόνων, Νικόλαε λαμπρότης. χαίρε σεμνή Ειρήνη, Χριστού οσφράδιον.

Πάλαι εναθλήσαντες καρτερώς, και άρτι γνωσθέντες, εν τη Λέσβω περιφανώς, λάμπετε εν κόσμω, θαυμάτων ενεργείας, εις δόξαν του Κυρίου, Άγιοι Μάρτυρες.

Δόξη λαμπρυνόμενοι θεϊκή, οράσεσι πλείσταις, εκκαλύπτετε τοις πιστοίς, αγνώστων πραγμάτων, σαφέστατα την γνώσιν, ως θείοι του Σωτήρος, Οσιομάρτυρες.

Χαίρετε της Λέσβου κλέος καινόν, Θερμής πολιούχοι, και του λόφου των Καρυών, Ραφαήλ παμμάκαρ, ομού συν Νικολάω, και τη σεμνή Ειρήνη, πυρσοί θεόφωτοι.

Χαίρει κεκτημένη ως θησαυρούς, πλουτίζοντας πάντας, ιαμάτων ταις δωρεαίς, Ραφαήλ θεόφρον, συν θείω Νικολάω, η Λέσβος τα πανέντιμα υμών λείψανα.

Πάντας τους προστρέχοντας ευλαβώς, υμών τη πρεσβεία, πάσης ρύσασθε συμφοράς, Ραφαήλ Ειρήνη, ομού συν Νικολάω, την των πταισμάτων λύσιν, ημίν αιτούμενοι.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί...

Το τρισάγιον.

Δόξα. Και νυν.

Παναγία Τριάς. Κύριε ελέησον (τρεις) Δόξα. Και νυν. Πάτερ ημών.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί...

Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Εν Λέσβω αθλήσαντες, υπέρ Χριστού του Θεού, αυτήν ηγιάσατε, τη των λειψάνων

υμών, ευρέσει μακάριοι. όθεν υμάς τιμώμεν, Ραφαήλ θεοφόρε, άμα συν Νικολάω, και παρθένω Ειρήνη, ως θείους ημών προστάτας, και πρέσβεις προς Κύριον.

(Εκτενής και Απόλυσις, μεθ' ήν ψάλλομεν το εξής)

Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Πάντας τους εν πίστει ακλινεί, τοις υμών αγίοις λειψάνοις, φοιτώντας Άγιοι, και προς την αντίληψιν, την οξυτάτην υμών, αφορώντας εκάστοτε, Ραφαήλ τρισμάκαρ, Ειρήνη και Νικόλαε, Θαυματουργοί Θαυμαστοί, πάσης επηρείας και βλάβης, λύπης και πικρών νοσημάτων, ρύσασθε υμών τη θεία χάριτι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Την πάσαν ελπίδα μου...

Πηγή: users.otenet.gr